

Ghidul nr. 11

Ghid privind acțiunile de control al instalațiilor care intră sub incidența prevederilor EU-ETS

- *Pentru agenții economici și Garda Națională de Mediu* -

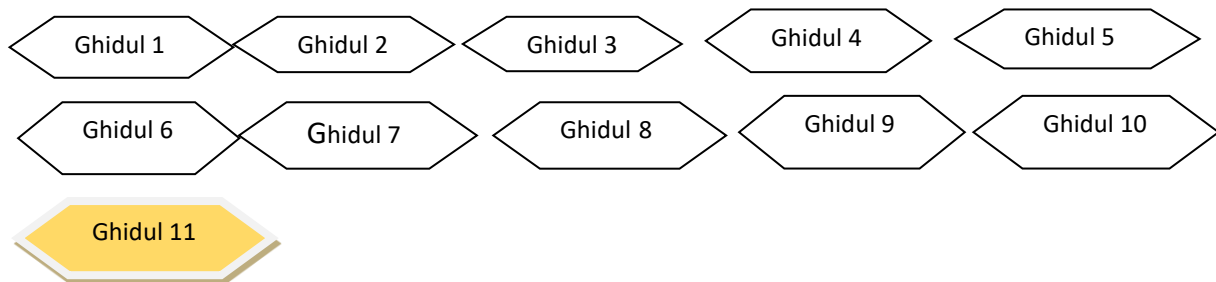
Acest Ghid își propune să clarifice cerințele stabilite în: Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare (Directiva EU ETS) și în Regulamentul Delegat (UE) nr. 2019/331 al Comisiei de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (denumit în continuare FAR), reprezentând un instrument util pentru înțelegerea și aplicarea acestor norme obligatorii din punct de vedere juridic

Cuprins

INTRODUCERE	3
SCOPUL DOCUMENTULUI.....	4
IDENTIFICAREA OBLIGAȚIILOR DE CONTROL SUB INCIDENȚA DIRECTIVEI EU - ETS ȘI A ALTOR REGLEMENTĂRI RELEVANTE ALE ACQUIS-ULUI COMUNITAR	5
I. OBLIGAȚIILE OPERATORULUI	6
A. OBLIGAȚIA DE A DEȚINE AUTORIZAȚIA PRIVIND EMISIILE DE GAZE CU EFECT DE SERĂ (AUTORIZAȚIE GES) VALABILĂ PENTRU PERIOADA DE COMERCIALIZARE CARE SE DESFĂȘOARĂ	6
B. OBLIGAȚIA DE MONITORIZARE ȘI RAPORTARE A EMISIILOR DE GES REZULTATE DIN ACTIVITATEA PRESTATĂ ÎN ANUL ANTERIOR RAPORTĂRII	9
II. COMPETENȚELE AUTORITĂȚILOR	18
III. REVIZUIREA AUTORIZAȚIEI GES	19
IV. SUSPENDAREA / ANULAREA AUTORIZAȚIEI GES.....	20

Introducere

Acest ghid a fost elaborat în cadrul proiectului "Aplicarea sistemului de politici bazate pe dovezi în Ministerul Mediului pentru sistematizarea și simplificarea legislației din domeniul deșeurilor și realizarea unor proceduri simplificate pentru reducerea poverii administrative pentru mediul de afaceri în domeniul schimbărilor climatice", cod SIPOCA 394 și este parte a unui set de 11 ghiduri destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției.

Ghidul face parte dintr-un grup de documente cu caracter orientativ care urmărește să sprijine autoritățile competente și operatorii economici cu privire la punerea în aplicare consecventă și unitară a metodologiei de alocare cu titlu gratuit pentru a patra perioadă de comercializare a EU ETS 2021-2030. Metodologia de alocare este stabilită de Regulamentul Delegat al Comisiei (UE) 2019/331 privind "Normele tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului" ("Regulile privind alocările cu titlu gratuit", FAR).

Având în vedere obiectivul, natura, complexitatea în creștere și implicațiile (financiare) ale participării la Schema europeană de tranzacționare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră (EU ETS), considerăm că poate fi utilă prezentarea regulilor esențiale privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru operatorii ETS.

Adoptarea de către Parlamentul European și de către Consiliu a noii ținte de reducere a emisiilor pentru anul 2030, de minim 55%, față de nivelul din anul 1990 și stabilirea țintei (anului 2050) privind neutralitatea climatică, precum și perspectiva includerii în Legea europeană a climei a acestor obiective, vor oferi posibilitatea intensificării eforturilor de reducere a emisiilor de GES, atât în sectoarele economice acoperite de către EU ETS cât și în cele care nu fac parte din ETS (non-ETS - Regulamentul UE 2018/842 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013.

Directiva 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare (EU-ETS), este principalul instrument al politicii europene de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră într-o manieră de cost-efectivitate.

Scopul documentului

Acest ghid are ca scop asigurarea suportului tehnic pentru autoritățile competente și operatori economici aflați sub incidența EU ETS, în vederea implementării corespunzătoare a prevederilor Directivei ETS și își propune să explicitizeze/clarifice cerințele legale privind sancțiunile impuse operatorilor pentru nerespectarea obligațiilor de mediu.

Astfel, prezentul Ghid se constituie într-o bază de dialog între operatori și autorități pentru evitarea aplicării sancțiunilor.

Trimiterile la articolele din acest document se referă la Directiva EU ETS revizuită.

În acest sens, au fost identificate subiecte și aspecte specifice pentru care sunt oferite explicații și informații suplimentare, fără ca acestea să reprezinte poziția oficială a Autorității Competente și fără să fie obligatorii. Prevederile normelor legale prevalează oricăror explicații sau interpretări oferite în acest Ghid.

Există o bună practică la nivelul Uniunii Europene potrivit căreia sunt elaborate documentele de orientare/ghiduri care oferă informații privind implementarea ETS.

Identificarea obligațiilor de control sub incidența Directivei EU - ETS și a altor reglementări relevante ale *acquis*-ului comunitar

Schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră numită “EU ETS”, reglementată prin Directiva 2003/87/CE a fost implementată în România, începând cu 1 ianuarie 2007, fiind transpusă în legislația națională prin H.G. nr. 780/2006 privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră¹, cu modificările și completările ulterioare.

Cadrul legislativ național este completat de următoarele acte normative:

- **Hotărârea Guvernului nr. 66/2013** cu privire la propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a directivelor 2002/65/CE, 2013/36/UE și 2009/110/CE și de abrogare a Directivei 2007/64/CE - COM (2013) 547 final²;
- **Ordinul viceprim-ministrului, ministrul mediului, și al ministrului energiei nr. 838/591/2019** privind stabilirea cadrului instituțional pentru aplicarea prevederilor Regulamentului delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul art. 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, cu modificările și completările ulterioare³.
- **Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1256/2020** pentru aprobarea Procedurii de emitere a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030, cu modificările și completările ulterioare⁴;
- **Hotărârea Guvernului nr. 287/2021** privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2019/1842 al Comisiei din 31 octombrie 2019 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește noi modalități de ajustare a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii din cauza modificării nivelului de activitate⁵;

Legislația Uniunii Europene în domeniul schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, aplicabilă pentru perioada 2021-2030, prevede că agenții economici (operatori), care dețin instalații industriale ce fac obiectul schemei, pot primi certificate de emisii de CO₂ alocate „cu titlu gratuit”, pentru a-și putea acoperi emisiile de CO₂ generate de activitatea de producție pe care o desfășoară.

Alocarea certificatelor se realizează de către Comisia Europeană, pe baza unor principii și reguli de alocare aplicabile tuturor Statelor Membre și a unor valori de referință - *benchmarks*, stabilite de Comisia Europeană pe baza datelor celor mai performante 10% instalații industriale din sectorul de activitate din punct de vedere al emisiilor de gaze cu efect de seră de la nivelul UE în perioada 2016-2018.

Cadrul legislativ european este completat, alături de Directiva 2003/87/CE, de:

- **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066** al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei; și

¹ <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/72971?isFormaDeBaza=True&rep=True>

² <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/145935>

³ <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/218760>

⁴ <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/226935>

⁵ <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/238944>

- **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2067** al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

I. Obligațiile operatorului

Operatorul unei instalații care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile menționate în anexa nr. 1 la Directiva EU ETS trebuie să îndeplinească două obligații principale:

- a) să dețină o autorizație privind emisiile de gaze cu efect de seră (autorizație GES) valabilă pentru perioada de comercializare care se desfășoară (2021-2030); și
- b) să monitorizeze și să raporteze emisiile de GES rezultate din activitatea prestată în anul anterior raportării

A. Obligația de a deține autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră (autorizație GES) valabilă pentru perioada de comercializare care se desfășoară

Potrivit art. 1 pct. 46¹ din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului⁶, cu modificările și completările ulterioare, **autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră este "actul administrativ (n.a.de reglementare) emis de Agenția Națională pentru Protecția Mediului, prin care se stabilesc obligațiile privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră; de asemenea, se stabilește obligația de a returna anual în conturile din Registrul unic al emisiilor de gaze cu efect de seră un număr de certificate de emisii de gaze cu efect de seră egal cu cantitatea de emisii de gaze cu efect de seră, monitorizate și verificate pentru anul anterior"**.

Potrivit dispozițiilor HG nr. 780/2006, autoritățile competente responsabile pentru aplicarea dispozițiilor acestei hotărâri sunt:

- Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului
- Autoritatea publică centrală pentru economie, energie și mediul de afaceri
- Autoritatea publică centrală pentru transporturi, infrastructură și comunicații
- Autoritatea publică centrală pentru finanțe publice
- Agenția Națională pentru Protecția Mediului (ANPM) și unitățile subordonate acesteia
- Garda Națională de Mediu (GNM) și unitățile subordonate acesteia.

Autoritatea competentă pentru emiterea autorizației GES este Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

Pentru instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la HG nr. 780/2006, care generează emisii specifice activității respective,

⁶ <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/67634>

operatorul trebuie să dețină autorizația GES emisă de ANPM, **pentru perioada de 10 ani care începe de la data de 1 ianuarie 2021** (cf. alin. (3) al art. 5 din HG nr. 780/2006).

În sensul prevederilor HG nr. 780/2006, conform art. 3 lit. g), **operator** reprezintă *"orice persoană care gestionează și controlează o instalație sau care, potrivit legislației în vigoare, a fost investită cu o putere de decizie economică asupra funcționării tehnice a instalației"*.

Din punct de vedere tehnic, prevederile HG nr. 780/2006 se aplică acelor **instalații** care se încadrează în definiția stipulată în cuprinsul art. 6 lit. e): *"orice unitate tehnică staționară, în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1, precum și orice activitate legată tehnic de activitățile desfășurate pe acel amplasament și care pot genera emisii și poluare"*.

De asemenea, tot sub incidența prevederilor HG nr. 780/2006 intră, pe de o parte, **instalațiile nou-intrate**, așa cum sunt reglementate în cuprinsul art. 6 lit. f) și f¹), după cum urmează: lit. f) *"instalație nou-intrată - orice instalație în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care a obținut prima dată autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră după 30 iunie 2011 sau care a beneficiat de o extindere semnificativă după 30 iunie 2011, numai în privința acestei extinderi"*, respectiv lit. f¹): *"instalație nou-intrată - orice instalație în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care a obținut pentru prima dată autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră până la data de 30 iunie 2019, pentru perioada de alocare 2021-2025, și, ulterior, până la data de 30 iunie 2024, pentru perioada de alocare 2026-2030"*.

Conform art. 6 din H.G. nr. 780/2006, în vederea obținerii **autorizației GES**, operatorul depune la ANPM solicitarea pentru emiterea autorizației GES împreună cu următoarele documente, în care sunt descrise:

- (a) instalația și activitățile desfășurate, inclusiv tehnologia utilizată;
- (b) materiile prime și materialele auxiliare a căror utilizare este posibil să conducă la emisii de gaze cu efect de seră prevăzute în anexa nr. 2 la HG nr. 780/2006;
- (c) sursele de emisii de gaze cu efect de seră ale instalațiilor care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la HG nr. 780/2006;
- (d) planul de monitorizare (PM) și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Documentația pentru emiterea autorizației GES este însoțită de un rezumat netehnic.

De asemenea, operatorul are obligația de a asigura autorității competente pentru protecția mediului corectitudinea informațiilor ce intră în componența documentației depuse.

Procedura privind emiterea și revizuirea autorizației GES pentru perioada de comercializare 2021-2030 este reglementată prin **Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1256/2020**, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare "Procedura".

În ceea ce privește emiterea autorizației GES, Procedura detaliază obligațiile operatorului privind documentele ce trebuie incluse în documentația depusă la AC, după cum urmează:

- solicitarea privind emiterea autorizației GES, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la procedură;
- documentația tehnică pentru emiterea autorizației GES, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la procedură;
- planul de monitorizare și raportare a emisiilor de GES, întocmit conform modelului prevăzut în anexa nr. 5 la procedură, însoțit de o anexă cu calculul estimativ al emisiilor de GES, însoțit de documentele stabilite conform Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2066;

- schema de principiu a instalației în care sunt evidențiate sursele de emisii de GES, fluxurile de sursă, fluxul de energie termică, produsele obținute, localizarea echipamentelor de măsură asociate surselor de emisii de la nivelul instalației;
- dovada privind plata tarifului corespunzător;
- autorizația integrată de mediu și / sau autorizația de mediu, după caz, pe suport electronic în formă autentificată;
- o copie conformă cu originalul a certificatului constatator emis de Registrul Comerțului.

Totodată, operatorul are obligația de a asigura corectitudinea informațiilor furnizate în documentele depuse la AC în vederea obținerii autorizației GES. AC poate solicita operatorului, după caz, să furnizeze informații suplimentare referitoare la activitatea desfășurată în instalație.

Trebuie menționat faptul că emiterea autorizației GES se face în condițiile în care operatorul deține autorizația integrată de mediu și/sau autorizația de mediu, emisă potrivit legii, sau se află în procedură de autorizare.

ANPM emite autorizația GES pentru întreaga instalație în care se desfășoară una sau mai multe din categoriile de activități prevăzute în anexa nr. 1 la OM nr. 1256/2020, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru o parte a acesteia, dacă operatorul îndeplinește cerințele privind monitorizarea și raportarea emisiilor de GES prevăzute în **Regulamentul (UE) nr. 601/2012** al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de GES în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁷, modificat prin **Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066** al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de GES în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei⁸. Potrivit Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066, acesta se aplică emisiilor și datelor privind activitatea înregistrate începând cu 1 ianuarie 2021.

Cadrul legislativ relevant este completat prin dispozițiile **Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2067** al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁹, al cărui obiect de reglementare vizează verificarea rapoartelor întocmite și prezentate în temeiul Directivei 2003/87/CE, respectiv cuprinde dispoziții cu privire la acreditarea și supravegherea verificatorilor.

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2067 se aplică verificării emisiilor de gaze cu efect de seră, începând cu 1 ianuarie 2019 și raportate în temeiul Directivei 2003/87/CE, precum și verificării datelor relevante pentru actualizarea criteriilor de referință *ex ante* și pentru determinarea alocării cu titlu gratuit pentru instalații.

Autorizația GES conține cerințele de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, corespunzătoare planului de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Planul de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră se constituie anexă la autorizația privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030 și face parte integrantă din aceasta și se întocmește de către operator, cu respectarea prevederilor stabilite în Regulamentul (UE) nr. 2018/2066, utilizând formatul prevăzut în anexa nr. 5 la OM nr. 1256/2020, cu modificările și completările ulterioare.

⁷ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32012R0601&from=ro>

⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R2066&from=ro>

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R2067&from=ro>

Autorizația GES conține, potrivit art. 8 din HG nr. 780/2006, o serie de obligații ce revin operatorului, după cum urmează:

- obligația de monitorizare și raportare a emisiilor de GES corespunzătoare planului de monitorizare și raportare a emisiilor de GES aprobat de ANPM;
- obligația de a restitui, până la data de 30 aprilie a anului următor celui pentru care s-a făcut monitorizarea emisiilor de GES un număr de certificate de emisii de GES egal cu numărul total de emisii provenite de la instalația respectivă, verificate anterior datei de 1 ianuarie 2021 în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 600/2012, și ulterior acestei date, conform Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2066 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/20167 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

B. Obligația de monitorizare și raportare a emisiilor de GES rezultate din activitatea prestată în anul anterior raportării

A doua categorie principală de obligații ce revin operatorului sunt prevăzute de HG nr. 780/2006 și Regulamentele de punere în aplicare (UE) 2018/2066 și 2018/2067 și vizează aspectele privind monitorizarea și raportarea emisiilor de GES rezultate din activitatea prestată în anul anterior raportării

Monitorizarea emisiilor de GES este prevăzută de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2066/2018 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei, cu modificările și completările ulterioare.

Ca obligație generală, operatorii își îndeplinesc obligațiile referitoare la monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE, așa cum a fost transpusă în legislația națională prin HG nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare, potrivit principiilor stabilite la articolele 5 - 9 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2066/2018.

Astfel, sunt reglementate următoarele principii:

- monitorizarea și raportarea trebuie să fie complete și să acopere toate emisiile de proces și de ardere provenite din totalitatea emisiilor și a fluxurilor-sursă aferente activităților enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE și a altor activități relevante, precum și toate gazele cu efect de seră menționate în legătură cu activitățile respective, evitându-se totodată dubla contabilizare;
- monitorizarea și raportarea trebuie să fie consecvente, coerente și comparabile în timp. În acest scop, operatorii trebuie să utilizeze aceleași metodologii de monitorizare și seturi de date, care pot face însă obiectul unor modificări și derogări aprobate de către autoritatea competentă (AC);
- operatorii obțin, înregistrează, compilează, analizează și documentează datele provenite din activitatea de monitorizare, inclusiv ipotezele, referințele, datele privind activitatea și parametrii de calcul, într-un mod transparent, care să permită reproducerea determinării emisiilor de către verificator și de către AC;
- operatorii se asigură că determinarea emisiilor nu este, în mod sistematic sau cu bună știință, inexactă. Astfel, identifică și reduce pe cât posibil orice sursă de incertitudine. Totodată, acordă atenția cuvenită pentru a se asigura că atât calcularea, cât și măsurarea emisiilor prezintă cel mai înalt grad de precizie posibil;

- operatorii oferă condițiile pentru a asigura în mod rezonabil integritatea datelor privind emisiile care urmează a fi raportate. Aceștia determină emisiile utilizând metodologiile de monitorizare adecvate stabilite potrivit Regulamentului menționat. Datele privind emisiile raportate și informațiile conexe nu conțin denaturări semnificative, evită influențarea selecției și a prezentării informațiilor și oferă o imagine credibilă și echilibrată a emisiilor unei instalații;
- la selectarea metodologiei de monitorizare se pun în balanță efectele pozitive ale unei precizii mai mari și costurile suplimentare aferente. Monitorizarea și raportarea emisiilor trebuie să vizeze cel mai înalt grad de precizie care poate fi atins, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil din punct de vedere tehnic sau atrage costuri nerezonabile;
- Operatorii țin cont de recomandările incluse în rapoartele de verificare emise de verificatori.

Cu privire la **obligația generală de monitorizare**:

- Fiecare operator monitorizează emisiile de gaze cu efect de seră pe baza unui plan de monitorizare aprobate de către AC, având în vedere natura și funcționarea instalației căreia i se aplică acest plan;
- Operatorul stabilește proceduri scrise pentru completarea planului de monitorizare, pe care le documentează, le implementează și le menține pentru activitățile incluse în planul de monitorizare;
- Planul de monitorizare descrie instrucțiunile pentru operator într-un mod logic și simplu, evitând duplicarea eforturilor și având în vedere sistemele existente utilizate în instalația respectivă sau utilizate de către operator;

Cu privire la **conținutul planului de monitorizare (PM)** și obligația de transmitere a acestuia către AC, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2066/2018 identifică următoarele **obligații specifice**:

- Fiecare operator prezintă AC un plan de monitorizare, care constă într-o documentație detaliată, completă și transparentă a metodologiei de monitorizare a unei anumite instalații și conține cel puțin elementele prevăzute în anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2066/2018;
- Împreună cu planul de monitorizare, operatorul are obligația prezentării AC a următoarelor documente justificative:
  - o Pentru instalații - dovezi pentru fiecare flux-sursă major și minor care să demonstreze conformitatea cu pragurile de incertitudine pentru datele privind activitatea și parametrii de calcul, după caz, pentru nivelurile aplicate, astfel cum sunt definite în anexele II și IV a Regulamentului menționat, și pentru fiecare sursă de emisie care să demonstreze respectarea pragurilor de incertitudine pentru nivelurile aplicate, astfel cum sunt descrise în anexa VIII la Regulament, după caz;
  - o Rezultatele unei evaluări a riscurilor care să ofere dovezi conform cu care activitățile de control propuse și procedurile aferente acestor activități de control sunt proporționale cu riscurile inerente și cu riscurile de control identificate;
- AC poate solicita, în temeiul Regulamentului, includerea unor elemente suplimentare în planul de monitorizare a instalațiilor, în anumite condiții.
- AC poate permite operatorilor, conform Art. 13 din Regulament, să utilizeze planuri de monitorizare standardizate sau simplificate, în anumite condiții. Înainte de aprobarea acestor planuri de monitorizare simplificate, AC efectuează o evaluare simplificată a riscurilor pentru a verifica dacă activitățile de control și procedurile aferente acestor activități de control sunt proporționale cu riscurile inerente și cu riscurile de control identificate și justifică utilizarea unui astfel de plan de

monitorizare simplificat. AC poate solicita, totodată, operatorului, să efectueze el însuși evaluarea riscurilor, după caz.

Cu privire la **modificările planului de monitorizare (PM)**, Regulamentul stabilește următoarele **obligații** pentru operator:

- Operatorul verifică în mod regulat dacă planul de monitorizare reflectă natura și funcționarea instalației în conformitate cu HG nr. 780/2006 și dacă metodologia de monitorizare poate fi îmbunătățită;
- Operatorul modifică planul de monitorizare cel puțin în următoarele situații:
  - o Dacă au loc emisii noi, ca urmare a derulării de noi activități sau ca urmare a utilizării de noi combustibili sau materiale, dacă nu au fost încă incluse în planul de monitorizare;
  - o Dacă are loc o modificare a disponibilității datelor ca urmare a utilizării de noi tipuri de instrumente de măsurare, metode de eșantionare sau metode de analiză ori din alte motive care conduce la o mai mare precizie a determinării emisiilor;
  - o Dacă datele rezultate din metodologia de monitorizare aplicată anterior s-au dovedit a fi incorecte;
  - o Dacă modificarea planului de monitorizare îmbunătățește precizia datelor raportate, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil din punct de vedere tehnic sau implică costuri nerezonabile;
  - o Dacă PM nu este conform cu cerințele Regulamentului, iar AC solicită operatorului modificarea acestuia;
  - o Dacă este necesar să se răspundă sugestiilor de îmbunătățire a PM incluse într-un raport de verificare;
- Operatorul notifică AC orice propunere de modificare a PM, fără întârzieri nejustificate, însă nu mai târziu de 31 decembrie a aceluiași an, dacă este permis de către AC;

Pentru a se considera **modificare semnificativă a PM** a unei instalații, Regulamentul identifică următoarele situații:

- Modificările categoriei instalației în cazul în care astfel de modificări impun o modificare a metodologiei de monitorizare, sau conduc la o modificare a nivelului de semnificație aplicabil în temeiul art. 23 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067;
- Modificările referitoare la clasificarea instalației ca "instalație cu emisii scăzute", în condițiile Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2066;
- Modificările privind sursele de emisii;
- Trecerea de la metoda bazată pe calcul la metodologiile bazate pe măsurare sau invers ori trecerea de la o metodologie alternativă la o metodologie bazată pe niveluri pentru determinarea emisiilor sau invers;
- Modificarea nivelului aplicat;
- Introducerea de noi fluxuri-sursă;
- O modificare a clasificării fluxurilor-sursă - între fluxuri-sursă majore, minore sau *de minimis*, în cazul în care o astfel de modificare necesită o modificare a metodei de monitorizare;
- O modificare a valorii implicite pentru un parametru de calcul, în cazul în care valoarea respectivă trebuie prevăzută în PM;
- Introducerea de noi metode sau modificări ale metodelor existente referitoare la eșantionare, analiză sau calibrare, în cazul în care acest lucru are un impact direct asupra preciziei datelor privind emisiile;
- Aplicarea sau adaptarea unei metodologii de cuantificare a emisiilor rezultate din scurgeri la siturile de stocare.

Cu privire la **implementarea modificărilor**, Regulamentul stabilește următoarele obligații în sarcina operatorului:

- Înainte de primirea aprobării, operatorul poate efectua activitatea de monitorizare și de raportare utilizând PM modificat în cazul în care acesta poate presupune în mod rezonabil că modificările propuse nu sunt semnificative sau în cazul în care monitorizarea efectuată în conformitate cu PM inițial ar conduce la acte incomplete privind emisiile;
- În caz de dubii, operatorul desfășoară activitatea de monitorizare și de raportare, inclusiv pe parcursul documentării interimare, în paralel, folosind atât PM inițial, cât și versiunea modificată a acestuia.
- După ce a primit aprobarea din partea AC, operatorul are obligația de a utiliza numai datele referitoare la PM modificat și își desfășoară întreaga activitate de monitorizare și de raportare utilizând numai PM modificat începând cu data de la care este aplicabilă versiunea modificată a PM;
- Operatorul trebuie să țină evidența tuturor modificărilor aduse PM (descrierea clară a modificării, justificarea modificării, data notificării modificării către AC, data confirmării de către AC a primirii notificării și data aprobării de către AC, data de la care se aplică PM modificat).

Cu privire la **monitorizarea emisiilor**, Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2066 stabilește următoarele obligații specifice (art. 19 -) :

- În scopul monitorizării emisiilor și al determinării cerințelor minime pentru niveluri, fiecare operator determină categoria instalației sale și, dacă este cazul, categoria fiecărui flux-sursă și a fiecărei surse de emisii, în condițiile Regulamentului;
- Operatorii definesc limitele monitorizării pentru fiecare instalație (art. 20);
- Atunci când determină procesul de monitorizare și de raportare, operatorul include cerințele specifice sectorului prevăzute în anexa IV la Regulament;
- Dacă se detectează scurgeri dintr-un complex de stocare, în sensul Directivei 2009/31/CE, care duc la emisii sau degajare de CO₂ în coloană de apă, acestea se consideră surse de emisii pentru instalația respectivă și se monitorizează conform secțiunii 23 din anexa IV la Regulament;
- Pentru monitorizarea emisiilor unei instalații, operatorul alege să aplice fie o metodologie bazată pe calcul, fie o metodologie bazată pe măsurare, în funcție de disponibilitățile specifice Regulamentului;
- În cazul în care aplică metoda de calcul, operatorul determină în PM, pentru fiecare flux-sursă, dacă se utilizează metodologia standard sau metodologia bilanțului masic, incluzând nivelurile relevante definite în anexa II la Regulament;
- Operatorul poate combina metodologia standard, metodologia bilanțului masic și metodologiile bazate pe măsurare pentru diferite surse de emisii și fluxuri-sursă aparținând unei instalații, cu condiția obținerii aprobării din partea AC și sub condiția de a nu apărea nici lacune și nici dublă contabilizare în ceea ce privește emisiile.
- În cazul în care cerințele specifice sectorului prevăzute în anexa IV a Regulamentului impun utilizarea unei anumite metodologii de monitorizare, operatorul are obligația de a monitoriza metodologia respectivă sau o metodologie bazată pe măsurare. Cu toate acestea, operatorul poate alege o metodologie diferită numai în situația în care îi poate furniza AC dovezi conform cărora utilizarea metodologiei cerute nu este posibilă din punct de vedere tehnic sau implică costuri nerezonabile, sau că metodologia respectivă duce la obținerea, per total, a unei precizii mai mari a datelor privind emisiile.

Cu privire la metodologia de monitorizare care nu se bazează pe niveluri, Regulamentul prevede, în art. 22, o *derogare*, care permite operatorului să utilizeze o metodologie de monitorizare care nu se bazează pe niveluri (denumită metodologie alternativă), pentru

anumite fluxuri-sursă sau surse de emisii, cu condiția îndeplinirii criteriilor specifice în Regulament.

Regulamentul dispune posibilitatea aplicării unor modificări temporare ale metodologiei de monitorizare, pentru situațiile în care, din motive tehnice, temporar nu mai este posibil să se aplice PM aprobat de către AC, situație în care operatorul are obligația de a aplica cel mai înalt nivel care poate fi atins sau o abordare foarte prudentă fără niveluri dacă aplicarea unui nivel nu este posibilă, până când se restabilesc condițiile de aplicare a nivelului aprobat în PM.

Astfel, operatorul are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a permite reluarea promptă a aplicării PM aprobat de către AC.

Operatorul are, adițional, obligația de a notifica AC modificarea temporară adusă metodologiei de monitorizare fără întârzieri nejustificate, specificând anumite informații specifice.

Cu privire la calcularea emisiilor conform metodologiei standard, Regulamentul precizează, în art. 24, obligații standard pentru operator, cu privire la modalitatea de calcul a fluxului-sursă de emisii de ardere, precum și a emisiilor de proces pe flux-sursă.

De asemenea, Regulamentul stabilește pentru operator, în art. 25, modalitatea de calcul a emisiilor conform metodologiei bilanțului masic, calculând astfel cantitatea de CO₂ corespunzătoare fiecărui flux-sursă inclus în bilanțul masic, precum și emisiile generate de întregul proces acoperit de bilanțul masic.

Regulamentul conține și reguli cu privire la definirea nivelurilor relevante pentru fluxurile-sursă majore și minore (art. 26), reguli cu privire la determinarea datelor privind activitatea (art. 27). Alte obligații specifice, stabilite de Regulament, pentru operator, includ:

- Obligația de a utiliza rezultatele contorizării bazate pe sistemele de măsurare controlate de operator în cadrul instalației, cu condiția respectării condițiilor prevăzute în Regulament (art. 28);
- Obligația cu privire la situația în care operatorul poate utiliza sistemele de măsurare care nu se află sub controlul operatorului (art. 29);
- Obligația operatorului de a determina parametrii de calcul fie ca valori implicite, fie ca valori bazate pe analize, în funcție de nivelul aplicabil (art. 30);
- Obligația de a utiliza anumite valori, atunci când determină parametrii de calcul ca valori implicite, potrivit anexelor II și VI (art. 31);
- Obligația operatorului de a se asigura că toate analizele, eșantionările, calibrările și validările pentru determinarea parametrilor de calcul sunt efectuate prin aplicarea de metode care au la bază standardele EN corespunzătoare (art. 32);
- Obligația operatorului de a prezenta AC, spre aprobare, pentru fiecare combustibil sau material, un plan de eșantionare sub forma unei proceduri scrise care conține informații referitoare la metodologiile folosite pentru pregătirea eșantioanelor, inclusiv informații referitoare la responsabilitățile, locațiile, frecvențele și cantitățile, și la metodologiile utilizate pentru stocarea și transportarea eșantioanelor, pentru situația în care parametrii de calcul sunt determinați prin analize (art. 33);
- Obligația operatorului de a utiliza laboratoare acreditate în conformitate cu EN ISO/IEC 17025 pentru efectuarea analizelor în vederea determinării parametrilor de calcul, pentru metodele analitice relevante (art. 34);
- Obligația operatorului de a aplica frecvențele minime ale analizelor pentru combustibilii și materialele relevante menționate în anexa VII la Regulament (art. 35);
- Obligația operatorului de a determina factorii de emisie specifici fiecărei activități pentru emisiile de CO₂ (art. 36);

- Obligația de a utiliza nivelul 1 ca nivel minim pentru a determina factorii de oxidare sau de conversie (art. 37);
- Cu privire la tratamentul biomasei, posibilitatea operatorului de a determina datele privind activitatea ale unui flux-sursă de biomasă fără a utiliza niveluri și fără a aduce dovezi analitice referitoare la conținutul de biomasă (art. 38);
- De asemenea, precizări cu privire la determinarea biomasei și a fracțiunii fosile (art. 39);

În ceea ce privește metodologia bazată pe măsurare, Regulamentul stabilește următoarele obligații specifice:

- Operatorul utilizează metodologii bazate pe măsurare pentru toate emisiile de protoxid de azot (N₂O) în conformitate cu anexa IV și pentru cuantificarea CO₂ transferat în temeiul art. 49 al Regulamentului (art. 40);
- Operatorul are obligația de a respecta cerințele privind nivelurile pentru fiecare sursă de emisii majoră (art. 41);
- Utilizarea unor standarde de măsurare și laboratoare (art. 42);
- Obligația de a determina emisiile anuale de la o sursă de emisii de-a lungul perioadei de raportare prin adunarea, pe durata perioadei de raportare, a tuturor valorilor orare ale concentrației de gaze cu efect de seră măsurate (art. 43);
- Obligația operatorului de a calcula mediile orare pentru fiecare parametru relevant pentru determinarea emisiilor, inclusiv concentrațiile și debitul gazelor de ardere, printr-o metodologie bazată pe măsurare care utilizează toate punctele de date disponibile pentru ora respectivă (art. 44);
- Regulamentul precizează, adițional, măsurile pe care trebuie să le urmeze operatorul pentru situațiile în care un echipament de măsurare din cadrul sistemului de monitorizare continuă a emisiilor nu este în funcțiune o perioadă mai mare de cinci zile consecutive în orice an calendaristic și deci care determină lacune în materie de date (art. 45);
- Operatorul are obligația de a confirma emisiile determinate printr-o metodologie bazată pe măsurare, cu excepția emisiilor de N₂O din producția de acid azotic și a gazelor cu efect de seră transferate către o rețea de transport sau către un sit de stocare, prin calcularea emisiilor anuale de fiecare gaz cu efect de seră, respectiv pentru aceleași surse de emisii și fluxuri-sursă (art. 46);

Regulamentul conține și o serie de dispoziții speciale ce vizează **instalațiile cu emisii reduse**, situație pentru care stabilește următoarele obligații (art. 47):

- AC îi poate permite operatorului să prezinte un PM simplificat, cu excepția instalațiilor care desfășoară activități în care este inclus N₂O;
- De asemenea, sunt incluse derogări de la regimul general aplicabil instalațiilor, cu privire la - prezentarea documentelor justificative, obligația de a prezenta un raport privind îmbunătățirile, ca răspuns la recomandările de îmbunătățire formulate de verificator în raportul de verificare, posibilitatea de a determina cantitatea de combustibil sau de material utilizând registrele de achiziții disponibile și documentate și variațiile de stoc estimate, scutirea de obligația de a -i prezenta AC evaluarea incertitudinii, scutirea de obligația de a include incertitudinea legată de variația stocurilor într-o evaluare a incertitudinii, aplicarea cel puțin a nivelului 1 în scopul determinării datelor privind activitatea și a parametrilor de calcul pentru toate fluxurile-sursă și în scopul determinării emisiilor, în baza metodologiilor bazate pe măsurare, iar pentru determinarea parametrilor de calcul pe bază de analize, posibilitatea de a utiliza orice laborator competent din punct de vedere tehnic și capabil să genereze rezultate valabile din punct de vedere tehnic.

- Pentru situațiile în care instalația cu emisii reduse care face obiectul unei monitorizări simplificate depășește pragul reglementat în orice an calendaristic, operatorul are obligația de a notifica AC, fără întârzieri nejustificate;
- De asemenea, operatorul are obligația de a prezenta AC, fără întârzieri nejustificate, spre aprobare, orice modificare semnificativă adusă PM; cu toate acestea, AC îi poate permite operatorului să continue monitorizarea simplificată, în anumite condiții.

Articolele 48 - 50 stabilesc obligațiile operatorului cu privire la CO₂ inerent, CO₂ transferat și, respectiv, utilizarea sau transferul de N₂O.

În ceea ce privește **gestionarea și controlul datelor**, Regulamentul cuprinde o serie de obligații specifice, după cum urmează:

- Operatorul stabilește, documentează, pune în aplicare și menține proceduri scrise pentru activitățile privind fluxul de date pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de GES și se asigură că raportul de emisii anuale care rezultă din activitățile privind fluxul de date nu conține inexactități și respectă PM, procedurile scrise respective, precum și Regulamentul (art. 58);
- Operatorul are obligația de a institui, documenta, pune în aplicare și menține un sistem eficace de control, pentru a asigura faptul că raportul de emisii anuale care rezultă din activitățile privind fluxul de date nu conțin inexactități și că respectă PM și Regulamentul (art. 59);
- Operatorul se asigură că toate echipamentele de măsurare relevante sunt calibrate, reglate și verificate la intervale regulate, inclusiv înainte de utilizare, și controlate prin raportare la standarde de măsurare corespunzătoare standardelor internaționale de măsurare, dacă sunt disponibile (art. 60);
- Operatorul se asigură că sistemul informatic este conceput, documentat, testat, pus în aplicare, controlat și menținut de așa natură încât să prelucreze date fiabile, corecte și oportune (art. 61);
- Operatorul are obligația de a desemna persoanele responsabile pentru toate activitățile privind fluxul de date și pentru toate activitățile de control de așa manieră încât atribuțiile care intră în conflict să fie separate (art. 62);
- Operatorul are obligația de a revizui și valida datele care rezultă din activitățile privind fluxul de date (art. 63);
- În situația în care se constată că orice parte a activităților privind fluxul de date sau a activităților de control nu funcționează în mod eficace sau funcționează în afara limitelor stabilite în documentația referitoare la procedurile pentru activitățile privind fluxul de date și activitățile de control respective, operatorul are obligația de a efectua corecțiile necesare și corectează datele respinse, evitând totodată subestimarea emisiilor (art. 64);
- În situația în care operatorul externalizează una sau mai multe activități privind fluxul de date sau dintre activitățile de control în condițiile Regulamentului, sunt stabilite anumite obligații în sarcina operatorului (art. 65);
- Obligații cu privire la tratamentul aplicabil lacunelor în materie de date (art. 66);
- Operatorul are obligația de a ține evidența tuturor datelor și informațiilor relevante, inclusiv a informațiilor enumerate în anexa IX, pentru o perioadă de cel puțin 10 ani (art. 67).

Până la data de 31 martie a fiecărui an, conform art. 68 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2066, operatorul înaintează autorității competente (AC) **un raport privind emisiile care acoperă emisiile anuale pentru perioada de raportare** și care este **verificat** în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2067.

Cu toate acestea, AC poate solicita operatorilor să prezinte raportul privind emisiile anuale verificat înainte de 31 martie, dar cel mai devreme până la data de 28 februarie.

Cu privire la conținutul raportului privind emisiile pe care trebuie să-l înainteze operatorul către autoritatea competentă, Art. 68 alin. (3) din Regulament indică ce informații trebuie cuprinse în mod minimal, respectiv așa cum sunt indicate în cuprinsul anexei X la Regulament.

De asemenea, operatorul are obligația de a verifica în mod regulat dacă metodologia de monitorizare aplicată poate fi îmbunătățită. În consecință, operatorul unei instalații înaintează autorității competente, spre aprobare, un raport care conține informațiile privind situația specifică, după caz, ținând cont de următoarele termene-limită (conform Art. 69 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2018/2066):

- a) pentru o instalație de categoria A - până la data de 30 iunie, o dată la patru ani;
- b) pentru o instalație de categoria B - până la data de 30 iunie, o dată la doi ani;
- c) pentru o instalație de categoria C, până la data de 30 iunie, a fiecărui an.

Cu toate acestea, autoritatea competentă poate stabili o dată alternativă pentru prezentarea raportului, care nu poate fi mai târziu de data de 30 de septembrie a aceluiași an.

Pentru situațiile în care operatorul nu aplică cel puțin nivelurile relevante pentru fluxurile-sursă majore și minore definite conform art. 26 alin 1 primul paragraf din Regulament și, pentru fiecare sursă de emisii majoră, nivelurile stabilite potrivit art. 41 din Regulament, operatorul are obligația de a furniza AC următoarele informații:

- o justificare a motivului pentru care aplicarea nivelurilor solicitate nu este posibilă din punct de vedere tehnic sau ar atrage costuri nerezonabile.

Cu toate acestea, în situația în care operatorul constată că măsurile necesare pentru atingerea nivelurilor respective au devenit posibile din punct de vedere tehnic și nu mai implică costuri nerezonabile, operatorul notifică autoritatea competentă cu privire la modificările adecvate ale planului de monitorizare în conformitate cu ... art. 15 și prezintă autorității competente propuneri referitoare la aplicarea măsurilor aferente.

Pentru situațiile în care operatorul aplică metodologia de monitorizare alternativă precizată la art. 22 din Regulament, operatorul are obligația de a prezenta AC următoarele:

- justificarea motivelor pentru care aplicarea cel puțin a nivelului 1 pentru unul sau mai multe fluxuri-sursă majore sau minore nu este posibilă din punct de vedere tehnic sau ar atrage costuri nerezonabile.

Cu toate acestea, dacă se constată că măsurile necesare pentru atingerea cel puțin a nivelului 1 pentru fluxurile-sursă respective au devenit posibile din punct de vedere tehnic și nu mai implică costuri nerezonabile, operatorul are obligația de a notifica AC cu privire la modificările adecvate ale planului de monitorizare în conformitate cu art. 15 din Regulament și prezintă propuneri cu privire la aplicarea măsurilor aferente și la calendarul acestora.

Pentru situația în care raportul de verificare elaborat în conformitate cu Regulamentul (UE) de punere în aplicare 2018/67 menționează existența unor neconformități nesoluționate sau formulează recomandări de îmbunătățiri, în conformitate cu art. 27, 29 și 30 din Regulamentul respectiv, operatorul prezintă AC, spre aprobare, un raport până la data de 30 iunie a anului în care este emis raportul de verificare respectiv de către verificator.

Raportul respectiv trebuie să prezinte modul în care și data până la care operatorul a remediat sau intenționează să remedieze neconformitățile identificate de verificator și să efectueze îmbunătățirile recomandate.

AC poate stabili o dată alternativă pentru prezentarea raportului menționat, dar nu mai târziu de 30 septembrie a aceluiași an.

În cazul în care îmbunătățirile recomandate nu ar conduce la o îmbunătățire a metodologiei de monitorizare, operatorul trebuie să prezinte o justificare în acest sens. Dacă îmbunătățirile recomandate ar implica costuri nerezonabile, operatorul trebuie să dovedească natura nerezonabilă a acestor costuri.

Potrivit Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/2067 sunt stabilite o serie de obligații specifice în sarcina operatorului, dintre care enumerăm pe cele mai importante:

- cu privire la informațiile pe care operatorul trebuie să le furnizeze către verificator (art. 10), înainte de analiza strategică și în alte etape ale procedurii de verificare:
  - autorizația GES a operatorului, pentru perioada 2021-2030, în cazul în care este vorba despre verificarea raportului de emisii al unui operator;
  - cea mai recentă versiune a PM al operatorului, precum și orice altă versiune relevantă a PM aprobat de AC, inclusiv dovezi ale aprobării respective;
  - cea mai recentă versiune a planului privind metodologia de monitorizare al operatorului, precum și orice altă versiune relevantă a planului privind metodologia de monitorizare, inclusiv, după caz, dovezi ale aprobării;
  - o descriere a activităților privind fluxul de date ale operatorului;
  - evaluarea riscurilor efectuată de operator, conform reglementărilor în vigoare;
  - după caz, evaluarea simplificată a incertitudinii;
  - procedurile menționate în PM aprobat de AC sau în planul privind metodologia de monitorizare, inclusiv procedurile corespunzătoare activităților privind fluxul de date și activităților de control;
  - emisiile anuale, raportul privind datele de referință sau raportul privind datele unei instalații nou-intrate, după caz;
  - rapoartele privind datele de referință din perioadele de alocare precedente pentru etapele de alocare anterioare și rapoartele anuale privind nivelul de activitate din anii precedenți transmise AC;
  - după caz, planul de eșantionare al operatorului, aprobat de AC;
  - dacă PM a fost modificat pe parcursul perioadei de raportare, o evidență a tuturor acestor modificări;
  - după caz, raportul elaborat de către operator și prezentat AC până la 30 iunie a anului în care este emis raportul de verificare, ca urmare a situației în care raportul de verificare elaborat în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2067 menționează existența unor neconformități nesoluționate sau formulează recomandări de îmbunătățiri. Raportul respectiv trebuie să prezinte modul în care și data la care operatorul a remediat sau intenționează să remedieze neconformitățile identificate de verificator și să efectueze îmbunătățirile recomandate;
  - raportul de verificare din anul anterior sau din perioada de referință anterioară, după caz, atunci când verificatorul nu a efectuat verificarea pentru operatorul respectiv în anul anterior sau în perioada de referință anterioară;
  - toată corespondență relevantă cu AC, în special informațiile referitoare la notificarea modificărilor aduse PM sau planului privind metodologia de monitorizare, după caz;
  - informații privind bazele de date și sursele de date utilizate în scopul monitorizării și raportării, inclusiv cele furnizate de Eurocontrol sau de alte organizații relevante;
  - în cazul în care verificarea vizează raportul de emisii al unei instalații care realizează stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE, planul de monitorizare solicitat

- de directiva în cauză și rapoartele necesare în temeiul art. 14 din directivă, care acoperă cel puțin perioada de raportare a raportului de emisii care trebuie verificat;
- după caz, aprobarea AC pentru a nu efectua vizite la fața locului la instalații în temeiul art. 31 alin. (1) din Regulament;
  - dovezi ale operatorului care să demonstreze respectarea pragurilor de incertitudine pentru nivelurile stabilite în PM;
  - orice alte informații relevante necesare pentru planificarea și efectuarea verificării.
- Înainte ca verificatorul să emită raportul de verificare, operatorul pune la dispoziția acestuia raportul final autorizat și validat intern al operatorului.

II. Competențele autorităților

Potrivit dispozițiilor legale relevante, în special HG nr. 780/2006, cu modificările și completările ulterioare și O.M .nr. 1256/2020, cu modificările și completările ulterioare, ANPM este autoritatea competentă pentru:

- a) Analizarea solicitărilor operatorilor și luarea deciziei în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de intrare a instalațiilor sub incidența schemei de comercializare a certificatelor de emisii de GES;
- b) Emiterea sau revizuirea autorizației GES pentru instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe din activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la procedură (anexa nr. I la Directiva 2003/87/CE);
- c) Verificarea și aprobarea planului de monitorizare și raportare a emisiilor de GES și a planului de monitorizare și raportare a emisiilor de GES revizuit;
- d) Luarea deciziei de încetare a valabilității autorizației GES pentru instalațiile care și-au încetat activitatea sau nu mai ating limita de capacitate prevăzută în anexa nr. 1 la procedură.
- e) Analiza solicitărilor operatorilor privind modificarea

Agențiile județene pentru protecția mediului (APM) au obligația de a informa ANPM, denumită în continuare "autoritate competentă (AC)" cu privire la orice modificări care intervin în instalația în care se desfășoară una sau mai multe din activitățile menționate în anexa nr. 1 la procedură, inclusiv cele care conduc la revizuirea autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, după caz, și care au legătură cu activitatea autorizată conform prezentei proceduri.

APM transmit către AC informațiile respective, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii notificării din partea operatorului care deține o instalație în care se desfășoară una sau mai multe din activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la procedură.

APM, în baza solicitării depuse de către operator în vederea emiterii autorizației integrate de mediu / autorizației de mediu, identifică instalațiile în care se desfășoară una sau mai multe din activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la procedură și notifică AC, până cel târziu la data de 1 decembrie a fiecărui an.

Reprezentanții AC efectuează vizite pe amplasamentul instalațiilor în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la procedură, pe perioada de valabilitate a autorizației GES, pentru a constata dacă informațiile incluse în autorizația GES reflectă situația reală de pe amplasament.

III. Revizuirea autorizației GES

AC revizuieste autorizația GES, potrivit prevederilor procedurii, ale HG nr. 780/2006, precum și ale regulamentelor europene relevante.

Operatorul are obligația de a solicita revizuirea autorizației GES și a planului de monitorizare și raportare a emisiilor de GES, în oricare din următoarele situații (art. 13 din procedură):

- La schimbarea operatorului și a denumirii instalației;
- În cazul în care sunt realizate modificări cu privire la sursele de emisii sau fluxurile de sursă și regimul de funcționare (în cazul în care modificările se referă la eliminarea, înlocuirea sau includerea unor surse de emisii și fluxuri de sursă);
- La modificarea metodologiei de monitorizare a emisiilor de GES, determinată de modificări privind accesibilitatea datelor care permit o mai mare acuratețe a metodologiei;
- La identificarea unei surse de emisii sau a unui flux de sursă care nu a existat în momentul emiterii autorizației GES și aprobării planului de monitorizare și raportare a emisiilor de GES;
- La identificarea unor erori în metodologia de monitorizare a emisiilor de GES;
- La modificarea cerințelor legale privind monitorizarea și raportarea emisiilor de GES;
- La solicitarea AC;
- La recomandarea verficatorului raportului de monitorizare a emisiilor de GES întocmit de operator.

Operatorul are obligația de a informa în avans AC cu privire la orice modificări planificate privind funcționarea instalației, cu cel puțin 30 de zile înainte de realizarea efectivă a modificării. În consecință, AC decide cu privire la necesitatea revizuirii autorizației GES și a planului de monitorizare și raportare a emisiilor de GES și informează în scris operatorul cu privire la aceste aspecte.

În vederea revizuirii autorizației GES, operatorul are obligația de a depune la DC următoarele documente (art. 13 alin. (8) din procedură):

- Solicitarea privind revizuirea autorizației GES, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la procedură;
- Documentația tehnică pentru revizuirea autorizației GES, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la procedură;
- Planul de monitorizare și raportare a emisiilor de GES, revizuit, întocmit în conformitate cu modelul prevăzut în anexa nr. 5 la procedură, însoțit de documentația aferentă și de o anexă cu calculul estimativ al emisiilor de GES;
- Schema de principiu a instalației în care sunt evidențiate sursele de emisii de GES, fluxurile de sursă, fluxul de energie termică, produsele obținute, localizarea echipamentelor de măsură asociate surselor de emisii de la nivelul instalației;

- Autorizația integrată de mediu și / sau autorizația de mediu, în copie și / sau format electronic autentificată, după caz;
- Dovada privind plata tarifului corespunzător;
- O copie conformă cu originalul a certificatului constatator emis de Registrul Comerțului, pentru situația în care se schimbă operatorul sau denumirea instalației.

În ceea ce privește modificările aduse la informațiile incluse în autorizația GES, planul de monitorizare și raportare a emisiilor de GES și anexele aferente acestuia, operatorul care deține o instalație în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la procedură are obligația de a notifica AC cu privire la existența acestor eventuale modificări, până la 1 decembrie a fiecărui an.

De asemenea, operatorul care deține o instalație în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la procedură are obligația de a notifica AC cu privire la situația juridică a operatorului instalației, inclusiv cu privire la intrarea în insolvență sau faliment.

IV. Suspendarea / anularea autorizației GES

Potrivit **Procedurii**, autorizația GES pentru perioada 2021-2030 se suspendă de către AC în următoarele condiții (art. 11):

- a) Pentru nerespectarea prevederilor acesteia, după o somație prealabilă, care se menține până la eliminarea cauzelor suspendării, dar nu mai mult de 60 de zile lucrătoare;
- b) În cazul suspendării autorizației integrate de mediu și / sau a autorizației de mediu.

Pe durata suspendării autorizației GES, funcționarea instalației în care se desfășoară una sau mai multe dintre activitățile menționate în cuprinsul anexei nr. 1 la procedură **este interzisă**.

După expirarea termenului de 60 de zile lucrătoare, pentru situația nerespectării prevederilor autorizației GES, AC dispune anularea și / sau retragerea autorizației GES pentru perioada 2021-2030, precum și încetarea activității instalației, în următoarele condiții:

- a) Dacă nu sunt eliminate cauzele suspendării;
- b) În cazul anulării autorizației integrate de mediu și / sau a autorizației de mediu, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Dispoziția de suspendare, anulare și / sau de retragere a autorizației privind emisiile de gaze cu efect de seră, precum și cea de încetare a activității, sunt executorii de drept. Orice litigiu privind anularea și / sau retragerea autorizației GES pentru perioada 2021-2030 se

soluționează potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

*În ceea ce privește **autorizația integrată de mediu / autorizația de mediu**, după caz, autoritatea competentă pentru controlarea respectării cerințelor legale în emiterea actelor de reglementare, care are acces la întreaga documentație care a stat la baza emiterii acestora, la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, respectiv care are dreptul de a propune organului emitent - în speță ANPM - suspendarea și / sau anularea autorizației integrate de mediu / autorizației de mediu ale cărei prevederi nu sunt respectate de către titularul actului de reglementare este, potrivit legislației naționale în vigoare, Garda Națională de Mediu (GNM).*

Anexa. Lista ghidurilor destinate agenților economici în vederea realizării unei contribuții la reducerea birocrăției:

- Ghidul 1. Ghid privind obligațiile de monitorizare și raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru micii emițători
- Ghidul 2. Ghid privind exemplele de bune practici la nivel național pentru implementarea schemei ETS pentru perioada a 4-a a schemei ETS
- Ghidul 3. Ghid privind modul de tratare a biomasei în contextul schemei ETS
- Ghidul 4. Ghid privind modul de accesare a Rezervei pentru instalațiile nou-intrate pentru perioada a IVa a schemei ETS
- Ghidul 5. Ghid privind tratarea unităților de cogenerare în contextul schemei ETS
- Ghidul 6. Ghid privind modificarea nivelului de activitate
- Ghidul 7. Ghid privind sectoarele specifice
- Ghidul 8. Ghid privind divizarea și fuziunea instalațiilor ETS
- Ghidul 9. Ghid privind monitorizarea și raportarea conform regulamentului privind noile reguli de alocare

Ghidul 10. Ghid general pentru agenții economici care nu intra sub incidența prevederilor EU-ETS, cu accent pentru sectorul deșeurilor în relație cu schimbările climatice

Ghidul 11. Ghid privind acțiunile de control ale instalațiilor care intra sub incidența prevederilor EU-ETS - pentru agenții economici și Garda Națională de Mediu